

BOJ V PONEBESKÝCH OBLASTECH

JOHN MULINDE

**SVĚDECTVÍ JOHNA MULINDEHO
BÝ VALÝ ČARODĚJ SE OBRACÍ K BOHU**

Referát Johna Mulindeho na kongresu v Obsteigu v Rakousku, listopad 2000

Tato přednáška je velmi zvláštní. John Mulinde v ní podává zprávu o tom, co zažil mladý nedávno obrácený muž, který sloužil satanovi a nyní následuje Pána Ježíše. Tento mladík vypráví, jak v ponebeských oblastech se bojuje proti církvi, jak jednají andělé a démoni a jak vytrvalá modlitba prolamuje a působí v duchovní oblasti.

Jsou to zkušenosti člověka z říše temnosti. Sám John Mulinde se dost napřemýšlel o zprávě tohoto mladého muže. Dává ji dál, aby obrátil náš zřetel na to, jak náš protivník koná svou věc. Důležité však je, abychom z toho nedělali nějaké dogma nebo teologii. Proto s touto zprávou je třeba zacházet velmi obezřetně a zkušovat všecko na základě Písma. Měla by být pro nás hlavně podnětem k opravdovějším modlitbám.

Michael Zimmermann

BOJ V PONEBESKÝCH OBLASTECH

John Mulinde dnes

Předávám dál svědectví jednoho muže, který před obrácením sloužil satanovi. Když jsem jeho svědectví vyslechl, tak mne to vytočilo, že jsem nejdříve strávil deset dní v pústu a na modlitbách, abych se dotazoval Pána: „Pane, je to opravdu tak? Je to pravda?“ Ten člověk se narodil rodičům, kteří se upsali Luciferovi. Ještě během těhotenství provedli rodiče četné rituály, aby i dítě upsali satanovi. Už ve čtyřech letech začal užívat nadpřirozených sil. Jeho rodiče se ho začali bát. V šesti jej otec předal čarodějnicím, aby ho dále trénovaly. V desíti konal už mimořádné věci v oblasti nepřitele. Čarodějnice se ho bály. Ještě jako chlapec páchal mnoho zlých věcí. Ve dvaceti už měl na svědomí mnohá krveprolití. Zabíjel lidi svojí vůlí. Uměl pomocí transcendentní meditace opustit tělo, užíval levitace, tj. dokázal své tělo osvobodit od zemské přitažlivosti. Mohl opustit své tělo a libovolně cestovat, kam se mu zachtělo. Nazývá se to astrální cestování. Satan ho mocně používal, aby škodil křesťanským sborům a ničil je i jejich pastory. Jednou tak přišel ke sboru, který chtěl zničit. Byl to sbor plný modliteb. Před tím tam bylo hodně roztržek a zmatků. Ale právě v té době vyzval pastor sbor k modlitbám a pústu. Během té doby došlo k upřímnému pokání. Lidé se scházeli a začali se modlit za Boží dílo ve svém středu. Prosili Pána, aby se nad nimi smiloval a aby zasáhl. Právě v té době se tam objevil ten čaroděj, aby spolu s démony proti sboru zasáhl.

Ve sboru však přijali prorocké slovo, že mají povstat, obléci Boží zbroj a bojovat na modlitbách proti démonickým mocnostem, které na sbor útočí. Jednoho dne tedy čaroděj opustil své tělo a na astrální pouti svolával mocnou armádu démonů, které chtěl vést do útoku proti tomuto sboru.

Čaroděj vyprávěl dál, jak chtěli proniknout do duchovní oblasti sboru. Pokoušeli se prorazit do duchovního ovzduší sboru a napadnout ho, ale nad celým sborem byl příkrov světla jako ochranný val. Najednou tu byla mocná armáda andělů, kteří s démony bojovali. Boj se odehrával v ponebeských oblastech. Všichni démoni utekli, ale čaroděje andělé zajali. Viděl, jak ho drží šest mocných andělů v plné duchovní zbroji. Střechou jej zanesli přímo před kazatelnou. Tam byli věřící shromážděni v hlubokých modlitbách. Měli také na sobě duchovní zbroj. Poráželi temné síly a lámali pouta, jimiž démoni svazovali lidi. Pastor stál za kazatelnou a vedl modlitby a duchovní boj. Boží Duch řekl pastorovi: „Jho je zlámané, oběť leží před tebou. Pomoz mu, veď jej do svobody.“

Pastor otevřel oči a viděl, jak před ním leží ten mladý muž, úplně zlomený. Byl znovu ve svém těle. Neměl tušení, jak ho jeho tělo našlo, vždyť je nechal doma a nyní byl zase ve

svém těle. Netušil vůbec, jak se tam dostal, jen si pamatoval, že ho tam andělé dopravili střechou. Pastor sdělil sboru, co mu Boží Duch zjevil a vyzval věřící, aby zachovali klid. Pastor se čaroděje zeptal: „Kdo jsi?“ Tu se začal mladík třást a démoni z něho vyšli. Pastor a věřící mu sloužili k vysvobození a on jim pak vyprávěl o svém životě. Dnes žije tento mladý muž s Pánem, slouží jako evangelista, káže Boží slovo a Bůh jej mocně používá ve službě vysvobozování. Jednou jsem přijal pozvání k večeři, kde měl být i tento mladý muž, o kterém jsem už slyšel a docela rád bych se s ním seznámil. Během setkání měl mladý muž možnost vyprávět své svědectví. Vyprávěl o mnoha věcech a často s pláčem vzpomínal, co všechno napáchal. Nakonec vyzval ke dvěma věcem. U večeře bylo mnoho pastorů a on jim řekl:

„Velice naléhavě prosím vás, pastory, učte své lidi modlitbě. Lidi, kteří se nemodlí, satan snadno v jakékoliv věci porazí. A když se modlí málo, satan umí takové modlitby znehodnotit.“ Dále řekl: „Vezměte Bibli a studujte, jak máte používat duchovní zbroj, kterou vám Pán daroval.“

Pak vyprávěl o svých astrálních expedicích. S jinými satanovými služebníky a mnoha démony býval v povětří a pronikal do duchovní oblasti. Byla to jeho pravidelná pracovní povinnost. Vysvětloval: „Pokud je některá země proniknutá temnotou, pak se to v těch ponebeských oblastech jeví jako příkrov, který je pevný a silný jako skála a přikrývá celé oblasti. Démoni a lidé, kteří slouží satanovi, se mohou po tom příkrovu pohybovat a také pod ním konat, své nekalé dílo. Jako z nějaké kontrolní věže mohou s příkrovu kontrolovat, co se děje pod příkrovem a také odtud vládnout.

Když skončí svůj úkol, vracejí se zpět a tento příkrov opouštějí. Mohou tak jednat ve spojení s určitou smlouvou, která obnovuje jejich sílu. Obnova jejich síly se děje obětmi. Oběti je mnoho druhů: čarování, krvavé oběti lidí a zvířat, dokonce potraty a války působí jako oběti. Oběti se mohou přinášet také ve formě sexuálních perverzí. Takové oběti démony posilují a dodávají jim novou sílu.

Šokovalo mne, když řekl: „Když jsme byli tam nahoře, setkávali jsme se tam s trojím druhem modlitby. Všechny modlitby se podobaly dýmu, který vystupoval vzhůru. Některé se podobaly kouřovému sloupu, který se pohyboval sem a tam a pak zmizel. Řekl k tomu: „Jsou to modlitby lidí, kteří žijí v nějakém hříchu a nechtějí se vzdát toho, co je svazuje. Jejich modlitby jsou tak slabé, že se prostě rozplynou. Pak je další druh modlitby: Jako dým vystoupí až k příkrovu, ale nejsou s to příkrov prorazit. Jsou to modlitby obyčejných lidí, oddaných Pánu, kteří žijí upřímně a v čistotě, ale když se modlí, mají málo víry. Často opomenou ty oblasti, kterým by se na modlitbě měli věnovat.

A pak je ještě třetí druh modlitby: Je jako dým plný ohně. Když tyto modlitby narazí na příkrov, jsou tak horké, že se příkrov roztaví jako vosk. Ten ohnivý dým tu skálu prorazí. Často je to tak, že lidé se začnou modlit a jejich modlitba je nejdříve jako ten slabý kouř. Když se však modlí dál, jejich modlitba se mění, stane se mocnější, a když vytrvají a modlí se dál, naplní jejich modlitbu takový oheň, že prorazí ten tvrdý příkrov. Když démoni zpozorují, že by se modlitba mohla stát mocnou, spojí se duchové v povětří s démony na zemi a upozorní je na toho modlitebníka s příkazem, aby jeho modlitby zastavili. Často křesťané pokušení podlehnou. Nejdříve začali v slabosti a hříchu, pak pokračovali, činili pokání a dali místo Božímu slovu, aby zkušovalo jejich ducha. Jejich víra roste a jejich modlitby jsou cílevědomé. Satan vidí, jak jejich modlitba nabývá moci a všemi prostředky se snaží je rozptýlit. Např. zazvoní telefon. Myslíš si, že prostě půjdeš telefon vyřídit a budeš pak pokračovat v modlitbě, ale je to omyl. Když se vrátíš, musíš totiž začít od začátku a právě to je cíl satanův. Snaží se tě všemožně rozptýlit. Může např. se dotknout tvého těla a způsobit bolest, nebo najednou pocítíš hlad a jdeš do kuchyně něco sníst. Jedno jak, hlavně

když tě od modlitby odláká a tak vyhraje.“

Pastory napomínal: „Učte lidi, ať si každý den vyhradí čas nejen pro takovou všední každodenní modlitbu, tak se mohou modlit během dne. Ale ať se ztiší před Pánem a ničím se nedají rozptýlit. Když totiž zůstanou pevní na modlitbě a dovolí Duchu svatému, aby je inspiroval a vedl dál a hlouběji, pak se v duchovní oblasti opravdu něco stane. Přijde ten oheň, vystoupí až k příkrovu a začne ho bortit. Pak je tam tak horko, že to žádný démon nevydrží, ani žádný lidský duch, všichni musí utéci. Tohle jsou pak ty průlomky v duchovní oblasti. Když k tomu dojde, modlitebník vnímá, že boj byl dobojovaný a dále už je modlitba rozkoší a radostí.“ Cítil jsem, že to je bod, kterého jsme dosáhli, kdy čas a jiné věci ztratí význam. Prostě všechno složíš a sjednotíš se s Bohem. Muž pokračoval ve svém svědectví: Jakmile modlitba prorazí příkrov, nemá už žádnou překážku, nic ji nezadrží, modlitebník se může modlit, jak dlouho chce. Nic ho neodradí a nerozptyluje. Ten průlom v příkrovu pak zůstane otevřený i po dokončení modlitby.

Ten průlom jde s modlitebníkem, takže už není pod tím příkrovem, ale všechno, co dělá, se děje pod otevřeným nebem. V takovém stavu je člověk pro temné síly nedotknutelný. Boží přítomnost je jako ohnivý sloup, který sahá z nebe na modlitebníka a do jeho okolí. Tak je chráněný a obklopený tím sloupem. V tom sloupu je tak mocná Boží přítomnost, že to při jeho modlitbách cítí i lidé kolem a dílo moci temnosti je u těchto lidí mařeno. Lidé, s nimiž tento modlitebník hovoří, jsou zavzati do toho sloupu Boží přítomnosti, a pokud v Boží přítomnosti setrvávají, vazby a řetězy moci temnosti slábnou.

Když tito lidé zvěstují hříšníkům evangelium, nenarážejí zpravidla na žádný odpor a je snadné uvádět je do Božího království. Moc Boží je jim přítomná, i když se modlí za nemocné a za jiné věci.

Satan tyto lidi nenávidí. Když totiž jsou místa, kde se lidé takto pravidelně modlí, zůstává tam Boží přítomnost a satan tam nic nenadělá. Když na takové místo přijdou lidé, kteří Pána Boha neznají, jsou najednou jejich pouta slabší a pokud je po ruce někdo, kdo jim s láskou a trpělivě slouží, snadno je lze získat na Boží stranu: „*Ne silou ani mocí, ale Duchem Mým, praví Hospodin.*“ V Boží přítomnosti se cítí obvinění a začnou se sami sebe ptát, co si mají počít. Pokud není po ruce nikdo, kdo by je převedl z hříchů a pout přes práh Otcova domu, pak odejdou nezměněni a jejich pouta a řetězy ještě zesílí. Satan se pokusí vším možným zamezit, aby se ještě kdy do takového prostředí dostali."

Jistě si dovedete představit, že jsme seděli jako přišití. Muž, který k nám mluvil vyprávěl prostě o věcech, které sám dělal a zažil. A vyprávěl dál: „Co podnikne moc temnosti proti těm lidem, kteří v modlitbách prorazili příkrov? Označí si je a studuje je. Snaží se nalézt nějakou slabinu v životě modlitebníka. Jiní duchové pak mají za úkol tohoto člověka napadnout. Když tento modlitebník vystoupí z modlitebního prostoru a duch modlitby na něm spočívá, jeho duchovní úroveň je velmi vysoká. Jeho silou je Hospodinova radost a satan se snaží za každou cenu ho od Pána odlákat. Pokud je v jeho charakteru slabé místo, pokusí se satan nalézt lidi, kteří by udělali něco, co toho modlitebníka vytočí. Pokud není dost citlivý na Ducha svatého, zaměří se jinam, rozhoří se a nazlobí. Za chvíli se chce vrátit do toho stavu před tím, ale už to nejde. Radost je pryč. Čím je to?

Jakmile modlitebník podlehne pokušení, démoni udělají všechno možné, aby zavřeli ten průlom v příkrovu a oddělili tak modlitebníka od Boží přítomnosti. Ten člověk je i nadále Božím dítětem, ale to zvláštní pomazání, které na jeho životě spočívalo, už tu není. Moc, vyřizovat v Boží autoritě Ducha svatého všechny věci, je pryč.

Jiný modlitebník může mít slabinu v sexuální oblasti. Pak se satan vynasnaží probudit v něm nečisté myšlenky nějakou událostí, časopisem apod. Jakmile člověk pokušení podlehne,

pomazání ztrácí. Možná si myslíme: „To není fér!“ Ale Bible nás nabádá, abychom chodili v duchovní zbroji, která jediná nás uschopňuje vítězit v boji s nepřítelem. A Pán Ježíš nás učí modlit se: „Neuvod' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého!“

Nikdy nezapomínejme, pokud na modlitbách zakusíme průlom, že jsme slabí lidé, že nejsme dokonalí. Obrat' se na Pána a řekni: „Byl jsem tak spojený s Tebou, drahý Pane, ale teď jdu opět do světa, kde číhá tolik pokušení. Ved' mne tak, abych nepadl, nedovol, abych upadl do nepřítelovy pasti. Nevím, kde na mne nepřítel číhá. Víš, že jsem slabý a proti nepříteli nemám žádnou šanci. Ochraňuj mne, Pane! Když uvidíš, že jdu k nějaké pasti, obrať mne, zasáhni, bojuj Ty. Nechci jít ve vlastní síle, se svými schopnostmi. Vysvobod' mne od toho Zlostníka!“

Pán má moc nás ochránit. A ať se stane, co se stane, vždycky řekni: Díky, Pane! Vše s vděčností přijímej od Pána, nedej si nic darovat nepřítelům. Tesalonickým píše Pavel, aby za všech okolností děkovali, protože je to vůle Boží! Lecos, co prožíváme, se nám nezdá, ptáme se PROČ? Ale kdybychom viděli, od čeho nás Pán právě zachoval, děkovali bychom Mu.

Chci vám ukázat ještě jednu věc: Ten modlitebník, který prožil na modlitbách opravdový průlom, jistě počítá s tím, že se stane to, za co se modlil. Ale stává se, že odpověď k němu nepronikne. Nesmíme zapomenout, že v duchovním světě probíhá boj. Každý křesťan má svého osobního anděla, který mu slouží. Odpověď na modlitbu mu má doručit jeho osobní anděl, jak o tom čteme u proroka Daniele. Každý anděl, který nese modlitebníkovi odpověď, musí být ozbrojený pro duchovní boj. Ale pokud modlitebníkovi není duchovní zbroj až tak důležitá, postrádá výzbroj i jeho anděl. Když se např. křesťan nestará o svůj myšlenkový svět, nenosí přilbu Ducha, pak je i jeho anděl bez přilby. Tak je to i s ostatními částmi duchovní výzbroje. Když anděl přichází s odpovědí, démoni dávají pozor, která část výzbroje mu schází. Nemá-li přilbu, míří na hlavu, nemá-li pancíř, míří na hrud', je-li bos, dají mu do cesty oheň, a on musí přes oheň jít bosý." Samozřejmě jsme se ptali: „Copak mohou andělé cítit oheň?“ Víte, co nám odpověděl? „Nezapomínejte, že se jedná o duchovní oblast. Jedná se o boj duchů. Boj je intenzivní. Když se démonům podaří některému andělu sebrat odpověď, hned ji dají čarodějnicím nebo šamanům. A lidé pak říkají, že to a ono dostali od čarodějky nebo od šamana. Ale Jakub říká, že každý dobrý dar je od Hospodina. Odkud tedy bere satan ty dobré věci, které lidem dává? Copak má moc něco stvořit? Nikoli! Krade je těm, kdo nevytrvají na modlitbě. Pán Ježíš nás napomíná, že se máme stále modlit a neoblevovat. Položil také otázku, zdali naleznete na zemi víru, až se vrátíte. Najde u nás víru? Najde nás vytrvale a věrně stát na našem místě? Nevzdali jsme to? Neopustili jsme modlitebnou stráž? Démoni se nespokojí tím, že se jim podařilo ukrást odpověď na modlitbu. Snaží se anděla zadržet. Někdy se jim podaří jej zadržet a spoutat. Pak se křesťan bez svého ochránce stane obětí démonů, kteří na něj útočí.“

Na otázku, zda je možné, aby anděl byl spoutaný demony, jsme slyšeli zvláštní odpověď od tohoto muže, velmi mladého ve věře s nepřilíh důkladnými znalostmi Písma. Mluvil jen to, co znal ze svých zkušeností ze satanských zásahů: „Démoni nemohou anděla dlouho zadržet. Když se na zemi modlí další křesťané, přijdou mu na pomoc jiní andělé a démoni musí utéci. Ale ten křesťan, který neúplnou duchovní zbrojí incident zavínil, zůstane svázaný, až dokud to sám to nepromodlí. Může se stát, že mu satan pošle své posly jako „anděly světla“, a ti ho matou falešnými vizemi a prorocstvími; svedou ho k falešnému postoji ve vedení a k nesprávným rozhodnutím. Takoví lidé jsou otevření pro kdejaký svod a svázanost.“

Byl jsem tím, co jsem slyšel, velmi vyveden z míry a modlil jsem se: „Pane, ani se nechci pokoušet tomu rozumět.“ Když jsem pak však Pána hledal na modlitbě a půstu celých deset dní, stalo se, že

a) Pán výpovědi toho muže potvrdil a mého ducha otevřel, že jsem mohl ještě tato poznání doplnit. Mohl jsem pochopit, co se děje v duchovním světě.

b) Pán mi ukázal, co můžeme dělat, když se takové věci dějí, abychom byli přemožiteli a nikoli poraženými.

c)

Musíme si uvědomit trojí:

1. Můžeme, ba musíme používat duchovní zbroj. Bible o nich hovoří jako o Božím odění. Není to naše výzbroj, ale Boží. Pokud si ji oblékáme, dáváme Pánu příležitost, aby bojoval místo nás. Ne náš je boj, ale Boží!

2. Je třeba porozumět, jakou službou v našem duchovním životě Pán pověřil anděly a co máme činit v srdci, abychom byli v duchovní oblasti ochráněni.

3. A to třetí se týká Ducha svatého. Boží Duch není náš lokaj, nekomunikuje ustavičně mezi nebem a zemí, aby sdílel naše potřeby. To je služba andělů. Duch svatý v nás přebývá, je zde pro nás, aby nás vedl, vyučoval, pomáhal nám správně a dle Boží vůle se modlit, aby nás proměňoval v obraz Pána Ježíše.

Často nás probudí v noci s příkazem: „Modli se!“ My možná namítáme, že to ještě není náš modlitební čas. Ale Jeho naléhání zní: „Modli se teď!“ To proto, že ví, co se děje v duchovní oblasti.

Jindy nás vede k tomu, abychom se v určitý den postili, ale my si chceme zvolit jiný den. Dbejme přece pokynů Ducha svatého, který ví, co se děje v duchovní oblasti a kdy je čeho potřebí. Musíme se naučit citlivosti a poslušnosti na vedení Duchem svatým. Chce nás uvést do veškeré pravdy a spravedlnosti.

Milovaní! Pomněme, co už jsme sami či naši bratři a sestry propásli z toho, co Pán pro nás připravil. Vzchopte se, dva nebo tři si podejte ruce a řekněte si:

Není žádný důvod. Abychom byli poražení a zklamaní. Můžeme vítězit! Pán Ježíš k tomu všechno vybojoval a připravil! Amen! Díky, Pane Ježíši!

DOSLOV

„Zjevení Janovo 8:4 *A dým kadidla s modlitbami svatých vystoupil z andělovy ruky před Boží tvář.*“ **Modlitba** je zde tedy zobrazena jako **dým** vystupující z kadidla.

Izajáš 4:5 A stvoří Hospodin nad každým obydlím hory Sion, a nad každým shromážděním jejím oblak ve dne, a dým a blesk plápolajícího ohně v noci; nebo nad všecku slávu bude zastření.

Písmo jasně ukazuje, že pokud polevuujeme v modlitbě, pak neprohráváme jen mi ale i naše vojsko: „*Exodus 17:10, 11 Tedy Jozue udělal tak, jakž mu poručil Mojžíš, a bojoval s Amalechem; Mojžíš pak, Aron a Hur vstoupili na vrch hory. A dokudž Mojžíš vzhůru držel ruce své, vítězil Izrael; ale jakž opouštěl ruku svou, přemáhal Amalech.*“ Tyto zdvižené ruce jsou obrazem modlitby: „*1 Timoteovi 2:8 Protož chtěl bych, aby se modlili muži na všelikém místě, pozdvihující čistých rukou, bez hněvu a bez roztržitosti.*“ Pavel zde jasně spojuje modlitbu s pozdvihováním rukou. Je to symbol soustředěnosti a odevzdání se Kristu při modlitbě. Naše oči musí být upřeny na Boží přítomnost. Nesmíme mít ani nic v ruce, tj., naše mysl při modlitbě musí být pozdvižena skrze víru do nebeských oblastí v Kristu. Aby modlitba měla účinek je nutno se vzdát každého konajícího vědomého hříchu a nečistoty. „*Jakubův 5:16 VROUCÍ MODLITBA SPRAVEDLIVÉHO ZMŮŽE MNOHO. NBK*“ To je význam čistých rukou. Nemylme se, ďábel se vám bude snažit vnuknout různé myšlenky, ale vy je rozpoznajte a odvráťte od nich svou pozornost. Někdy je třeba přikázat ve jménu Páně, aby odešly. Bude se snažit vám připomínat nečistou minulost atd. Stůjme v té chvíli na půdě Krve Pána Ježíše Krista, která nás očišťuje od každého hříchu. Hlavní boj se odehrává v nás samotných. „*Galatským 5:17 Tělo žádá proti Duchu a Duch proti tělu, neboť stojí navzájem proti sobě, abyste nečinili to, co byste chtěli.* (KMS)“ Při modlitbě tedy můžete mít najednou různé nesmyslné touhy. Když od nich odvrátíte svoji pozornost, tak ztratí svoji moc. Jak rozumě jeden zkušený bratr řekl: „Nepohne se mnou to, co cítím, ale to čemu věřím“. Pouhou vírou, která a to na základě krve Ježíše Krista se musíme učit vcházet do Svatyně svatých která je v našem nitru a je propojená s tou nejsvatější svatyní v samotném nebi.

„*Židům 7:19 vždyť Zákon nic nepřivedl k dokonalosti – uvádí se však lepší naděje, skrze niž se přibližujeme k Bohu.*“ **PŘIBLIŽOVÁNÍ SE K BOHU** během modlitby. Toto musí být hlavní předmět modlitby – přibližování se k Bohu skrze pouhou víru - to ať už právě vnímáme Jeho přítomnost nebo nikoliv. Musíme se dostat, až do svatyně svatých kde začneme vnímat ten tichý hlas.

„*Leviticus 16:13 A vloží kadidlo to na oheň před Hospodinem, a dým kadění toho přikryje slitovnici (příkrov CEP Bible), kteráž jest nad svědectvím, a neumře.*“

Je také třeba úplně jednoduše dětinsky vyznávat Pánu, jak moc ho máme rádi. Tahle láska k Pánu je „vylita do našich srdcí skrze Ducha svatého“. Láska k Pánu se musí stát hlavní hnací silou při modlitbě podobně jak je to symbolicky znázorněno v Písni Písních (podobný název, jako „svatyně svatých“). Píseň písní je ve skutečnosti tou nejlepším modlitební knížkou jakou jste kdy četli. Ježíš jako Šalamoun a my tou Šulamítkou která ho hledá. Tohle je věc, která

musí být ukryta před ostatními. Apoštol Pavel například mluvil veřejně o znameních a divech, které Bůh skrze jeho ruce konal (Skutky apoštolské 21:18, 19), ale nikde ho neuslyšíte mluvit, jak mluví o svém vnitřním společenství s Pánem. Je to totiž velmi intimní věc, je to hluboko v našem nitru podobně jako ve „svatyni svatých.“ Pavel říká, že naše tělo je chrámem Ducha svatého. Pokud vytáhnete kořeny ze stromu, abyste je ukázaly druhým, pak tyto kořeny uschnou a může zemřít celý strom. Říkejte Pánu něco podobného ve svém nitru, ale můžete i nahlas: „*Kéž políbí mě polibkem svých úst! Vždyť lepší je tvé laskání než víno.*“ Píseň písni 1:1-4 Řekněte mu něco podobného: „*Miluji tě Bože, když jsi mi nablízku, je to lepší jak všechno potěšení tohoto světa.*“ „*Příjemně voní tvé oleje, nejčistší olej – tvé jméno. Proto tě dívky milují.*“ „Miluji Ježíši tvoje pomazání, Ty, jsi moje Svatost, miluji tě. Ve tvém jménu je spasení, vzývám jméno Ježíš, Spasitel, Zachránce a Kristus ten pomazaný Bohem Otcem.“ Mezi těmito modlitbami dělejte krátké přestávky, abyste ztišili svoji mysl v přítomnosti Boží. Velmi jemně pak šeptejte ve svém srdci: „*Táhni mne za sebou! Dáme se v běh.*“ „Potáhni mne, milovaný Otče nebeský k sobě a potom všechny moje smysly budou Tě následovat. Potáhni mě do hlouběji do svojí přítomnosti, a poté všechny moje myšlenky city a touhy půjdou za tebou.“ Podobně se můžete modlit skrze celou tuhle nádhernou knihu. Čekejte takto v Jeho přítomnosti, velmi tiše a jemně. Očekávejte a poté na vás může vylít například svoji přímluvnou modlitbu za někoho. Můžete najednou pocítit tíseň, o které si ze začátku myslíte, že je to jen deprese. Přineste to k němu v modlitbě, a modlete se, až do chvíle kdy vás tahle tíseň opustí.

Prosme o hlubší a nové naplnění Duchem svatým. Ježíš mluví o Duchu svatém jako o oleji, který z nádobky vyprchá. Ty panny, které měly nádobky plné, byly ty moudré, a které měly jen tak na dně, byly ty bláznivé, a proto nevešly na svatební večeři Beránka. To znamená, že Bůh se tě nebude ptát: „chlapče než tě pustím dovnitř, řekni mi; měl Adam pupeční šňůru?“ On se bude zajímat ne tak moc o učení, které jsi zastával, ale o přebývání Krista skrze Ducha svatého ve tvém srdci. Prosme Toho Dárce všech dobrých darů o Jeho Svatého Ducha. Slyšel jsem svědectví bratra, který byl v nebi a říkal, že Ducha svatého viděl v podobě člověka i holubice. Otcí na trůně do tváře neviděl, ale viděl doslovně Ježíše po pravici Boží moci. Ptal se, jestli je Bůh ve třech osobách; z trůnu zazněla jasná odpověď: „Ano ale my tři jsme jedno“. Když se ptal Ježíše, kdy se vrátí, řekl mu, že ani on to neví ale jen Jeho Otec, ale dodal k tomu, že to bude velmi brzy a že není čas hádat se na zemi ohledně různých učení Bible, protože: „Já přijdu brzy!“ Všichni lidé v nebi také mluví k Duchu svatému. Mají velmi úzké přátelství s Boží trojjedností a to včetně těch úplně nejmenších dětí, které vstupují do nebe jako nenarozené potraty, což mu bylo řečeno, že je na stejné úrovni jako třeba vražda nožem.

Žalmy 141:2 Jako kadidlo ať míří má modlitba k tobě, pozdvižení mých rukou jak večerní oběť. (CEP)

Lubomír Zimmer